ΕΤΟΣ Α'· Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 13 Σεπτεμβρίου 1887 ΑΡΙΘ. 28

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα ὑποβάλλονται εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς ἐπὶ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» ἐπιτροπῆς δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν . . . . . Δρ. 5
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν . . φρ. χρυσᾶ 6

Τιμὴ φύλλου λεπτὰ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς «ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ» καὶ παρὰ τῷ βιβλιοπωλείῳ ΒΙΛΜΠΕΡΓ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10 — 12. Π. Μ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αἱ γυναῖκες ἐν τῇ Ἑλληνικῇ βιομηχανίᾳ. Τετρακόσιαι ἐργάτιδες ἐν τῷ ἐργοστασίῳ Ῥετσίνα.- Ἡ φυσις καὶ ἡ ἀνατροφὴ (ὑπὸ τῆς κ. Φλωρεντίας Φουντουκλῆ).—Πῶς διατηροῦνται οἱ ὀφθαλμοὶ ὡραῖοι καὶ ὑγιεῖς.—Ἡ κ. Διελαφουὰ καὶ αἱ ἀνὰ τὴν Περσίαν περιηγήσεις της (ὑπὸ κ. Laura Gelbert)—Ἐπίδρασις τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ τῆς τύχης τῆς γυναικὸς (ὑπὸ κ. Εὐγ. Ζαρίφη).—Αἱ μικραὶ ἀρεταί: ἡ τάξις καὶ ἡ φιλεργία (ὑπὸ κ. Ζαχαρούλας Λαμνῆ).—Ποικίλα.—Ἑβδομαδιαῖον δελτίον.—Βιβλία. — Ἀλληλογραφία.—Συμβουλή.—Συνταγή.—Γνωστοποίησις.- Ἐπιφυλλίς.

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΝ ΤΗ ΕΛΛΗΝ. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΙ ΕΡΓΑΤΙΔΕΣ ΕΝ ΤΩ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩ ΡΕΤΣΙΝΑ

Αἱ γυναῖκες ἐν ἁπάσαις ταῖς βιομηχάνοις πόλεσι σπουδαῖον ἀποτελοῦσι παράγοντα ὡς ἐκ τῆς ἐλευθέρας συμμετοχῆς αὐτῶν ὡς ἐργατίδων ἐν ἅπασι τοῖς βιομηχανικοῖς καταστήμασι. Καίτοι δὲ ὑπὸ πολλῶν ἐγράφη μέχρι σήμερον ὅτι ἡ γυνὴ ὑστερεῖ τοῦ ἀνδρὸς κατὰ τὴν ῥώμην τοῦ σώματος καὶ τὴν δύναμιν τοῦ πνεύματος καὶ ὡς ἐπιχείρημα τοῦτο ἐλήφθη κατὰ τῆς προόδου καὶ βελτιώσεως τῆς τύχης αὐτῆς, οὐχ ἧττον ἀκωλύτως αὕτη ἐν ταῖς ἐργατικαῖς τάξεσι συμμετέχει εἰς πᾶσαν ἐπίπονον καὶ ἀντικειμένην εἰς τὴν ὀργανικὴν αὐτῆς κατασκευὴν ἐργασίαν, καὶ τοῦτο διότι ἡ ἀμοιβὴ αὐτῆς εἶναι κατωτέρα τῆς τοῦ ἀνδρός.

Παρ' ἡμῖν ἴσως ὀλιγώτερον ἢ παρὰ τοῖς ἄλλοις λαοῖς ἡ γυνὴ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ἀνδρὸς συνεισφέρει διὰ τῆς ἐργασίας αὐτῆς εἰς τὴν συντήρησιν τῆς οἰκογενείας, διότι ἡ βιομηχανία εὑρίσκεται εἰσέτι ἥκιστα διαδεδομένη ἐν Ἑλλάδι, πᾶσαν δὲ ἐμπορικὴν ἐργασίαν ἀναγομένην εἰς τὸν κλάδον τῆς γυναικὸς οἰκειοποιεῖται ὁ ἀνήρ. Ἐν Πειραιεῖ οὐχ ἧττον τῇ μᾶλλον βιομηχάνῳ πόλει τῆς Ἑλλάδος ἡ γυνὴ τοῦ λαοῦ, ἡ μικρὰ παιδίσκη ἐξασφαλίζει διὰ τῆς ἐν τοῖς βιομηχανικοῖς καταστήμασιν ἐργασίας της τὸν ἄρτον της.

Τέλειον ὁπωσδήποτε βιομηχανικὸν κατάστημα παρέχον ἐργασίαν εἰς μέγαν ἀριθμὸν γυναικῶν εἶναι τὸ ἐργοστάσιον τῆς κλωστοποιΐας καὶ ὑφαντικῆς τῶν ἀδελφῶν Ῥετσίνα. Κτίριον ἀπέραντον καὶ καταλλήλως κατηρτισμένον φιλοξενεῖ καθ' ἑκάστην ὑπὸ τὴν στέγην αὐτοῦ ὀκτακόσια ἄτομα ἄνδρας καὶ γυναῖκας, δι' ὧν ἐκτελεῖται ἡ τακτικὴ τοῦ βάμβακος ἐπεξεργασία, εἰσαγομένου ἐν τῷ καταστήματι ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ ἀνεπεξεργάστῳ καταστάσει καὶ ἐξαγομένου ἐν εἴδει πολυειδῶν καὶ πολυχρώμων ὑφασμάτων.

Δὲν προτιθέμεθα βεβαίως νὰ περιγράψωμεν λεπτομερῶς τὴν διαίρεσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ ἐργοστασίου, ἀλλ' οὔτε νὰ ἀπαριθμήσωμεν τὰ καλὰ τὰ προκύπτοντα ἐκ τῆς ἀναπτύξεως τῆς βιομηχανίας ἐν Ἑλλάδι. Πάντα ταῦτα ἐγράφησαν ἤδη καὶ ὁ δίκαιος ἀπενεμήθη ἔπαινος τοῖς ἱδρυταῖς τοῦ ρηθέντος ἐργοστασίου, διὰ τὴν εὐεργετικήν αὐτῶν δρᾶσιν ἐπὶ τῆς προόδου τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας. Ἐν τῷ παρόντι θέλομεν ἀρκεσθῆ εἰς ἐξέλεγξιν τῆς ἐργασίας τῆς γυναικὸς ἐν τῷ ἐργοστασίῳ τούτῳ καὶ τῆς ἐκ τούτου προκυπτούσης αὐτῇ ὠφελείας ἢ βλάβης.

Τετρακόσιαι περίπου κατὰ τὰς ζητηθείσας πληροφορίας παρὰ τοῦ κ. διευθυντοῦ, ὅστις λίαν εὐγενῶς προσεφέρθη νὰ ἐπιτρέψῃ ἡμῖν τὴν ἐν τῷ ἐργοσασίῳ ἐπίσκεψιν καὶ δώσῃ σχετικάς τινας πληροφορίας, τετρακόσιαι λέγομεν ἐργάτιδες πάσης ἡλικίας, ἤτοι ἀπὸ ὀκτὼ μέχρι τεσσαράκοντα ἐτῶν ἐργάζονται ἔν τε τῷ κλωστηρίῳ καὶ ὑφαντηρίῳ τούτῳ. Καὶ ἐν μὲν τῷ κλωστηρίῳ αὗται ἐργάζονται ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ἀνδρῶν, εἰς οὓς εἶναι ἀνατεθειμένη καὶ ἡ ἐπίβλεψις καὶ ἐπιστασία τῶν γυναικῶν. Ἀγοοῦμεν κατὰ πόσον ὁ συναγελασμὸς οὗτος ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν συντελεῖ εἰς τὸ κόσμιον τῶν ἠθῶν τῶν τελευταίων τούτων. Ἄδηλον ἐπίσης διατὶ ἡ ἐπιστασία εἶναι καθ' ὅλα τὰ τμήματα ἀνατεθειμένη εἰς ἄνδρας. Ἐννοοῦμεν τὴν ἐπίβλεψιν τῶν μηχανικῶν διὰ τὴν ἐργασίαν, ἀφοῦ μηχανικοὶ γυναῖκες δὲν ὑπάρχουσιν, ἀλλὰ τὴν τῶν ἐπιτραμμένων εἰδικῶς τὴν τάξιν καὶ ἡσυχίαν δὲν ἐννοοῦμεν. Μὴ γυναῖκες προκεχωρηκυίας ἡλικίας δὲν ἠδύναντο κάλλιον νέων ἀνδρῶν νὰ ἐπιβλέπωσι τὴν πληθὺν ἐκείνων τῶν νεαρῶν κορασίων, ἀφοῦ, ὡς ἐλπίζομεν, οὐδεμία γίνεται χρῆσις τῆς σωματικῆς τοῦ ἀνδρὸς ῥώμης πρὸς διατήρησιν τῆς τάξεως; Καὶ δὲν ἤθελεν ἐκ τούτου προκύπτει μεγαλειτέρα ἀσφάλεια διὰ τὴν ἠθικὴν τῶν πτωχῶν τούτων καὶ ὑπὸ τῆς τύχης ἀδικηθεισῶν ὑπάρξεων;

Καὶ πῶς ὁ Ἕλλην ὁ μὴ ἐννοῶν νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς γυναικὸς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ ὑπὸ φόβου μὴ ἡ συγ

χρώτισις αὐτῆς μετὰ τῶν φοιτητῶν κατὰ τὰς ὥρας τῶν παραδόσεων προσκρούσῃ εἰς τὰς αὐστηρὰς τῆς ἠθικῆς ἀρχάς, ἐπιτρέπει τὴν δωδεκάωρον διαρκῆ συγχρώτισιν τοῦ ἐργάτου, τοῦ χυδαίου καὶ παρημελημένης ἀνατροφῆς ἀνδρὸς μετὰ τῆς εἰς τὴν τύχην της ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐγκαταλελειμμένης ἐργάτιδος; Ἢ δύο μέτρα καὶ σταθμὰ ὑπάρχουσιν; Ἐκτὸς ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι εἰς ἀνωτέραν ἠθικῆς μορφώσεως βαθμίδα τίθεται ὁ ἐργάτης τοῦ φοιτητοῦ, καὶ ἡ ἐργάτις τῆς μαθητρίας. Ἐπειδὴ ὅμως τοῦτο καὶ ἀπίθανον καὶ ἀδύνατον τυγχάνει, συμπεραίνομενόῦτι οὐδεμία ποτε ἐλήφθη πρόνοια περὶ τῆς ἠθικῆς καταρράσεως τῆς ἐργατικῆς ἐν Ἑλλάδι τάξεως, ἀφιεμένης τῆς πεινώσης τοῦ λαοῦ κόρης καὶ τῆς διὰ τῆς ἰδίας ἐργασίας τὸν ἐπιούσιον αὐτῆς ἄρτον ἐξασφαλιζούσης εἰς τὴν προσπόρισιν τῆς ζωῆς αὐτῆς διά παντὸς καὶ οἱουδήποτε μέσου.

Μεταβῶμεν ἤδη εἰς τὴν ὑπὸ ὑγιεινὴν ἔποψιν κατάστασιν τῶν ἐργατίδων τούτων. Αὗται ἀπὸ τῆς ἕκτης πρωϊνῆς μέχρι τῆς ἕκτης καὶ ἡμισείας μ. μ. κατὰ τὸν χειμῶνα ἀδιακόπως ἐργάζονται, μὲ ἀνάπαυσιν μόνον ἡμισείας ὥρας κατὰ τὸ πρόγευμα· τὸ δὲ θέρος ἀπὸ τῆς 5ης πρωϊνῆς μέχρι τῆς 6 καὶ ἡμισείας ἀναπαύονται μόνον 1 καὶ ἡμίσειαν ὥραν· τοὐτέστιν ἡ ἐν τῇ ἀναπτύξει της παιδίσκη δεκαέτις, ἑνδεκαέτις κλπ. ὡς καὶ ἡ νέα γυνὴ ἡ τεκνοποιοῦσα ἵσταται ὀρθὴ καὶ σχεδὸν μὴ κινουμένη ἐκ τῆς θεσεώς της ἐπὶ 12 ὁλοκλήρους ὥρας.

Αἱ πλεῖσται βεβαίως τούτων ἀργὰ ἢ γρήγορα προσβληθήσονται ὑπὸ τῆς ἀσθενείας *κιρσοῦ*, καθ' ἣν ὡς ἐκ τῆς καθέτου ταύτης στάσεως ἐξοιδαίνονται αἱ τῶν σκελῶν καὶ κνημίδων φλέβες, συνεπαγόμεναι τὴν τῶν ποδῶν παραλυσίαν, πολλάκις δὲ καὶ τὸν θάνατον. Εἰς ποίαν ἄλλως τε ὑγιεινὴν ἀναγράφεται ἡ ὑπὸ τοιούτους ὅρους ἀνάπτυξις τῆς κόρης, ἧς ὁ λεπτοφυὴς ὀργανισμὸς καταστρέφεται ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ ἀναπτύξει; καὶ ποίας ὑγείας τέκνα θέλουσι γεννηθῇ ὑπ' αὐτῆς, ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι αὕτη θέλει ζήσει ἐπὶ πολὺ κατόπιν τῆς καταχρήσεως ταύτης τῶν δυνάμεών της; Ἐὰν ὑπολογίσῃ τις τὴν βλάβην τὴν προκύπτουσαν ἐκ τῆς εἰσπνοῆς τοῦ ἐκ τοῦ βάμβακος καὶ τῆς ἐκπνοῆς τῶν ἐργατῶν μολυνομένου ἀέρος καὶ τὸ ἀνθυγιεινὸν τῆς δωδεκαώρου ἐργασίας τῆς ἀμοιβομένης ἀντὶ ἡμερομισθίου 50 λεπ. ἐπὶ δύω ἢ τρία ἔτη, μέχρι προαγωγῆς εἰς μίαν δραχ. μετὰ παρέλευσιν δὲ ἐτῶν εἰς δύω, θέλει πεισθῇ ὅτι ἡ προκύπτουσα αὐταῖς ἐκ τῆς καθημερινῆς ἐργασίας σωματικὴ βλάβη εἶναι πολλῷ μείζων τοῦ ἐκ τῆς ἐργασίας αὐτῶν προκύπτοντος ὑλικοῦ κέρδους.

Αἱ μᾶλλον δὲ καθ' ἡμᾶς ταλαιπωρούμεναι εἶναι βεβαίως αἱ ἐν τοῖς ὑφαντηρίοις ἐργαζόμεναι, ὧν ἡ συνώθησις εἶναι ὄντως ἀσφυκτική. Ἑκατὸν εἴκοσιν ἱστοὶ (ἐργαλειοὶ) εἰσὶ τοποθετημένοι εἰς ἀπόστασιν ἀπ' ἀλλήλων μόλις ἡμίσεως μέτρου, εἰς τρόπον ὥστε ἡ δυστυχὴς ἐργάτις μόλις δύναται νὰ κινηθῇ ἐν τῷ περιορισμένῳ τούτῳ ὑπὸ τὴν κυριότητά της χώρῳ. Πλὴν τούτου οὐδεμία ἐλήφθη φροντίς, ὅπως κατὰ τῶν χειμῶνα ὅτε ἕνεκα τοῦ ψύχους τὰ παράθυρα διατελοῦσι κλειστά ὁ ἀὴρ ἀνανεοῦται διὰ τῶν συνήθων ἐν ἅπασι τοῖς ἐν Εὐρώπῃ βιομηχανικοῖς καταστήμασιν ἀεριστηρίων ἢ μᾶλλον διυλιστηρίων τοῦ ἀέρος. Ἔλλειψιν σπουδαιοτάτην ἐπίσης ἀποτελεῖ ἡ ἡ μὴ ὕπαρξις δύο ἢ τριῶν εὐρυχώρων δωματίων, ἐν οἷς αἱ γυναῖκες νὰ μεταβαίνωσι κατὰ τὴν ὥραν τοῦ προγεύματος, ὅπως καὶ ὁ ἀὴρ τῶν αἰθουσῶν, ἐν αἷς ἐργάζονται καθαρίζηται, καὶ αὗται ἐν ἀνέσει πως τρώγωσι τὸ λιτὸν καὶ πτωχὸν πρόγευμά των, ἀναπνέουσαι καθαρώτερον καὶ ἀπηλλαγμένον μικροβίων ἀέρα, ἀλλ' οὔτε διὰ τοὺς ἀποπάτους ἐλήφθη ἡ ἐλαχίστη πρόνοια, ὅπως δι' ἀρθόνου καὶ ἀδιακόπως ῥέοντος ὕδατος καθαρίζωνται, οὔτε ἰατρὸς ὑπάρχει ἐπισκεπτόμενος τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο, οὔτε ταμειευτήριον τῶν ἐργαζομένων γυναικῶν, ὡς ἐν ἅπασι τοῖς ἐν Εὐρώπῃ βιομηχανικοῖς καταστήμασιν. Ὅσαι λοιπὸν πάθωσιν ὡς ἐκ τῆς πολυετοῦς τοιαύτης φύσεως ἐργασίας, θὰ μείνωσιν ἄνευ ἄρτου κατὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς αὐτῶν, φέρουσαι εἰς ἀνάμνησιν ἐντίμου καὶ ἐργατικοῦ βίου ὑγείαν καταστραφεῖσαν καὶ στερήσεις καὶ κακουχίας ἀνυπολογίστους. Διὰ πάσας τὰς ἐλλείψεις ταύτας ἀνάγκη νὰ ληφθῇ σύντονος μέριμνα ἐκ μέρους τῶν τε ἱδρυτῶν τοῦ ἐργοστασίου καὶ τῆς Κυβερνήσεως αὐτῆς, ἥτις ὤφειλε νὰ διορίζῃ ἐπόπτας καὶ ἐλεγκτὰς ἐπὶ τῆς ἐν τοῖς ἐργοστασίοις ἐπιβαλλομένης ἐργασίας, ὡς ἐν ἅπασι τοῖς πεπολιτισμένοις κράτεσι συμβαίνει.

Ἀριθμός τις τῶν ἐπὶ τῇ φορολογικῇ τῶν διαφόρων εἰδῶν λειτουργίᾳ ἐλεγκτῶν ἠδύνατο φρονοῦμεν νὰ ἀποσπασθῇ εἰς ἐξέλεγξιν τοῦ τρόπου τῆς ζωῆς τῶν ἐργατικῶν καὶ ἀπόρων τάξεων, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ ἡμέρα καθ' ἣν ὁ Ἑλληνισμὸς θὰ συνίσταται ὑπὸ ἀνδρῶν ἀνικάνων καὶ μὴ δυναμένων νὰ φέρωσιν οὔτε ἓν ὅπλον εἰς ὑπεράσπισιν τῆς τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα διεκδικούσης δικαιώματα πατρίδος αὐτῶν. Ἐπὶ τοῦ ζωτικωτάτου τούτου διὰ τὰς ἐργάτιδας γυναῖκας ζητήματος, καὶ τῆς ἐν Εὐρώπῃ καταστάσεως καὶ νομοθεσίας αὐτῶν θέλομεν ἐπανέλθει.

ΦΥΣΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΡΟΦΗ

Τὸ βρέφος γεννώμενον ἐγκλείει ἄρα ἐν ἑαυτῷ τὰ σπέρματα ἄτινα ἐν τῇ ἐνηλικιότητι θέλουσι παράξει καλοὺς ἢ κακοὺς καρπούς; Ἡ μέλλουσα σωματικὴ, διανοητικὴ καὶ ἠθικὴ αὐτοῦ ἀνάπτυξις εἶναι ὑπὸ τῆς φύσεως ἀκριβῶς ὡρισμένη ἢ μορφοῦται σχετικῶς πρὸς τὰς περιστάσεις, καθ' ἃς ζῇ καὶ τὴν ἀνατροφὴν, ἧς τυγχάνει;

Ἐξετάσωμεν ἓν ἕκαστον τῶν τριῶν μερῶν τῆς τοῦ ἀνθρώπου ἀναπτύξεως καὶ τὴν ἐπιρροήν, ἣν ἐπ' αὐτῶν ἐξασκεῖ ἡ ἀνατροφή. Βέβαιον εἶνε ὅτι δι' οὐδεμιᾶς προσπαθείας δύνανται οἱ γονεῖς νὰ περικοσμήσωσι τὸ τέκνον αὐτῶν μὲ τὴν καλλονὴν τῆς Ἀφροδίτης ἢ τοῦ Ἡρακλέους τὴν ἰσχύν, ἐὰν ἡ φύσις δὲν συνέπραξεν αὐτοῖς. Ἀλλ' ἐὰν τὴν λεμονέαν δὲν δυνάμεθα νὰ μεταβάλωμεν εἰς κυπάρισσον, δυνάμεθα ὅμως δι' ἐμβολιασμοῦ νὰ μεταβάλωμεν εἰς πορτοκαλέαν. Ῥόδιναι παρειαί, ἐμφαίνουσαι ὑγείαν, ὀφθαλμοὶ ἤρεμοι καὶ γλυκεῖς κατοπτρίζοντες ἐσωτερικὴν ἁρμονίαν, καλύπτουσι τὴν ἀσχημίαν διὰ πυκνοῦ πέπλου. Ἀλλὰ πῶς ἄλλως δυνάμεθα νὰ παράσχωμεν τὴν ὑγείαν, ἢ μεταχειριζόμεναι πᾶν μέσον προάγον καὶ ἀποφεύγουσαι πᾶν παραβλάπτον αὐτήν, ἄλλοις λόγοις μεταχειριζόμεναι τὴν κατάλληλον δίαιταν. Ἀλλ' ἡ δίαιτα αὕτη τί ἄλλο ἐστὶν ἢ μέρος τῆς καθόλου ἀνατροφῆς; Τὴν δ' ἐσωτερικὴν ἁρμονίαν διὰ τίνος ἄλλου μέσου ἢ τῆς ἀνατροφῆς δυνάμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν; Ἐπίσης δὲ ἐὰν δὲν δυνάμεθα τὸ ἀσθενοῦς κράσεως γεννηθὲν παιδίον νὰ μεταβάλωμεν εἰς Ἡρακλέα, δυνάμεθα ὅμως δι' ἐγκαίρου καὶ συντόνου

προσπαθείας νὰ μετριάσωμεν τὸ κακόν. Πόσοι τυφλοί, χωλοί, κωφοὶ καὶ ἐν γένει πάσχοντες δὲν ἠδύναντο νὰ ὦσιν εὐτυχέστεροι, ἐὰν οἱ γονεῖς αὐτῶν μετεχειρίζοντο ἐξ ἀρχῆς πᾶν μέσον πρὸς θεραπείαν! Λάβωμεν τὴν ἐναντίαν περίπτωσιν. Ἡ φύσις ἐπροίκισε τὸ τέκνον μας δι' ὡραίων χαρακτηριστικῶν καὶ ὑγιοῦς κράσεως. Εἶνε περιττή ἡ σύμπραξις τῆς ἀνατροφῆς; Ταχέως ἠθέλομεν ἴδει τὴν ὠχρότητα τῆς ἀσθενείας καὶ τὴν ἔκφρασιν ψυχικῆς ταραχῆς καταστρέφουσαν τὴν ἁρμονίαν τοῦ ὡραίου αὐτοῦ προσώπου καὶ μαραίνουσαν προώρως τὰ ἀνθηρὰ τῆς νεότητος θέλγητρα!

Φύσις καὶ ἀνατροφὴ ἐργάζονται λοιπὸν ἐξ ἴσου εἰς τὴν σωματικὴν τοῦ παιδίου ἀνάπτυξιν.

Δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ αὐτὸ καὶ ὡς πρὸς τὴν διανοητικήν. Ἐδῶ τὸ μέγιστον μέρος ἀνήκει εἰς τὴν φύσιν. Ματαία ἤθελεν εἶσθαι πᾶσα προσπάθεια, ὅπως τὸν γεννηθέντα ποιητὴν μεταβάλωμεν εἰς μαθηματικὸν ἢ τ' ἀνάπαλιν, ὡς ματαία ἤθελεν ἀποβῇ πᾶσα πρρσπάθεια τοῦ κηπουροῦ, ὅπως εἰς ὑπὸ πάγων καλυπτόμενον ἔδαφος ἐπιτύχῃ τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀμπέλου, ἐπίσης ἀδύνατον ἤθελεν εἶσθαι νὰ ἐξέλθῃ ὀρνίθιον ἐξ ᾠοῦ χηνὸς καίτοι ἐπωασθέντος ὑπ' ἀλεκτηρίδος.

Τὸν μὴ γεννηθέντα ὅμως ποιητὴν ἢ μαθηματικὸν ἢ ἄλλο τι ἔξοχον ἀλλ' ἔχοντα τὸν κοινὸν νοῦν, δυνάμεθα νὰ μορφώσωμεν εἰς οἷον δήποτε εἶδος ἐπιστήμης ἢ τέχνης θελήσωμεν ἀναλόγως τῆς διδασκαλίας, ἣν ἐγκαίρως παρέχομεν αὐτῷ. Ἀλλ' ἡ διδασκαλία τί ἄλλο ἐστὶν ἢ τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἀνατροφῆς. Ἐν τούτοις δι' οὐδεμιᾶς διδασκαλίας ἠδυνάμεθα τὰ κοινὸν νοῦν ἔχοντα ἔξοχόν τι καὶ μέγα νὰ καταστήσωμεν. Ἐπίσης δὲ περιωρισμένου πνεύματος παιδίον δυνάμεθα μὲν διὰ καταλλήλου διδασκαλίας νὰ ἐξασκήσωμεν ὀλίγον, πλὴν οὐδέποτε θέλει λάμψει ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ μεγαλοφυΐα.

Εἴδομεν λοιπόν, ὅτι δὲν ἀρκεῖ μόνον ἡ ἀνατροφὴ ὅπως καταστήσῃ τὸν παῖδα ποιητὴν καὶ μαθηματικόν· ἀλλ' ἀρκεῖ ἄρα καὶ μόνη ἡ φύσις; Τίς θέλει εὐδοκιμήσει περισσότερον, ὁ γεννηθεὶς ζωγράφος καὶ μὴ ἔχων τὰ μέσα καὶ τὴν ἀρκοῦταν ἐπιμέλειαν πρὸς καλλιέργειαν τοῦ ταλάντου αὐτοῦ, ἢ ὁ μὴ λαβὼν τὸ δῶρον τοῦτο παρὰ τῆς φύσεως καὶ καταγινόμενος μετ' ἐπιμελείας καὶ σιδηρᾶς θελήσεως; Βεβαίως ἐπί τινα καιρὸν ὑπερέχει ὁ δεύτερος, ἀλλ' ἐνῷ ἡ τέχνη αὐτοῦ θέλει φθάσει εἰς βαθμὸν συγκριτικῆς μόνον τελειότητος αἴφνης θέλει ὑψωθῇ ὁ ἄλλος ὑπεράνω αὐτοῦ. Καὶ ἡ ἱστορία δεικνύει ὅτι μαθηταὶ μὴ θαυμαζόμενοι ὑπὸ τῶν καθηγητῶν αὐτῶν, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας ὡς πονηροὶ καὶ ἀμελεῖς καὶ ἴσως περιορισμένου πνεύματος θεωρούμενοι καὶ κατώτεροι πολλῶν συμμαθητῶν των ὄντες, κατέστησαν ἄνδρες, οὓς οὐδ' οἱ διδάσκαλοί των αὐτοὶ θὰ ἐτόλμων ν' ἀτενίσωσι χωρὶς ν' ἀποκαλύψωσι τὴν κεφαλὴν καὶ ἐκφράσωσι τὸν θαυμασμόν των.

Τοιοῦτος ὑπῆρξεν ὁ ἀθάνατος Νεύτων. Ὁ δὲ Πασκάλ, ὃν δυνάμεθα ν' ἀποκαλέσωμεν ἄλλον ἐφευρέτην τῆς γεωμετρίας, εἰς τίνα ὀφείλει τὸ ὅ,τι ἐγένετο ἢ εἰς τὴν φύσιν αὐτοῦ μόνην, ἀφοῦ κατ' ἀρχὰς οὐχὶ μόνον δὲν συνέπραττεν ἡ ἀνατροφὴ αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ ἀντέπραττε· καθότι ὁ πατὴρ αὐτοῦ, μὴ θέλων νὰ τὸν καταστήσῃ μαθηματικὸν ἐστέρει αὐτὸν παντὸς τοιούτου βιβλίου. Ἐξεπλάγη δὲ μεγάλως ὅτε ἐπὶ τῶν τοίχων τοῦ δωματίου τοῦ μικροῦ τοῦ υἱοῦ εἶδε διάφορα γεωμετρικὰ σχήματα καὶ ἤκουσεν αὐτὸν περὶ γεωμετρίας ὁμιλοῦντα! Ὥστε ἵνα τις ἔξοχος γείνῃ, ἀρκεῖ μόνον ἡ σύμπραξις τῆς φύσεως καὶ ἡ μὴ ἀντίπραξις τῶν περιστάσεων καὶ τῆς ἀνατροφῆς. Διότι ὁ τοιοῦτος θέλει ἐπιζητήσει καὶ εὕρει μόνος τὰ μέσα πρὸς τελειοποίησίν του. (Ἕπεται συνέχεια).

Βερολῖνον 11 Σεπτεμβρίου 87 **Φλωρεντία Ἀλ. Φουντουκλῆ.**

ΚΑΛΛΟΝΗ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΩΝ ΟΦΘΑΛΜΩΝ

Ὁ ὀφθαλμὸς εἶναι τὸ ὡραιότατον κόσμημα τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, ἡ δὲ ὅρασις εἶναι ἡ βασιλὶς τῶν αἰσθήσεων. Ὑπάρχει ἄρα ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ ὀργανισμῷ θαυμαστότερόν τι τῆς μηχανικῆς κατασκευῆς τοῦ ὀφθαλμοῦ, τοῦ φαινομένου τῆς ὁράσεως, τῆς ἐκφράσεως τοῦ βλέμματος, τῆς ζώσης ταύτης ἀντανακλάσεως τοῦ πνεύματος, τοῦ καθαροῦ τούτου κατόπτρου τῶν μυχιαιτάτων κινήσεων τῆς ψυχῆς καὶ τῆς καρδίας; Καὶ ὅμως διὰ τὴν ἐκφραστικότητα τοῦ βλέμματος δὲν συντελεῖ μόνον ἡ ἀντανάκλαστις τῶν ἐσωτερικῶν σκέψεων καὶ αἰσθημάτων ἡμῶν. Συντελεστικώτατα εἰς τοῦτο συγχάνουσι τό τε σχῆμα τοῦ ὀφθαλμοῦ, τὸ χρῶμα τῆς ἴριδος καὶ αἱ περιβάλλουσαι τὸν ὀφθαλμὸν γραμμαὶ ὡς αἱ τῶν ὀφρύων καὶ βλεφάρων.

Τὸ βασιλικὸν τοῦτο ὄργανον εἶναι τόσον λεπτὸν καὶ εὐαίσθητον ὅσον καὶ πολύπλοκον· εἶναι, οὕτως εἰπεῖν, τὸ χαϊδευμένον ὄργανόν μας. Μὴ τοῦτο δὲν συντελῇ εἰς τὴν εὐγενεστέραν καὶ ὑψηλοτέραν τῶν ἀνθρωπίνων λειτουργιῶν; Μὴ ἐν αὐτῷ δὲν ἐγκατοπτρίζεται ἅπασα ἡ φύσις, τὸ θαυμαστὸν τοῦτο δημιούργημα τοῦ Πλάστου καὶ μὴ ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ δὲν βλέπωμεν διὰ τοῦ πολυτίμου τούτου ὀργάνου τὸν Θεόν; Ἀτελεστάτην ἰδέαν τοῦ Θεοῦ ἔχουσι βεβαίως οἱ ἀτυχεῖς ἐκ γενετῆς τυφλοί, ἐνῷ οὐδεὶς ἡμῶν δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν εἶδε τὸν Θεόν, οὗ τὴν πρόνοιαν καὶ τελειότητα καθ' ἑκάστην θαυμάζομεν ἐν τοῖς ἀπειραρίθμοις δημιουργήμασιν αυτοῦ. Ἄλλως τε διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἀναπτύσσονται ἐν ἡμῖν τὰ εὐγενέστερα καὶ ὑψηλότερα τῶν αἰσθημάτων, ὡς καὶ δι' αὐτῶν ἐκδηλοῦνται ταῦτα. Ὁ ἔρως, ἡ στοργή, ὁ οἶκτος, ἡ εὐσπλαγχνία, ταῦτα πάντα γεννῶνται ἐν ἡμῖν κατόπιν τῆς διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπικοινωνίας τῆς ψυχῆς μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου. Αἱ ὡραῖαι τέχναι ὡς ἡ ποίησις, ἡ ζωγραφικὴ ἡ γλυπτικὴ δὲν ἤθελον ἴδει βεβαίως τὸ φῶς ἄνευ τῆς διὰ τοῦ ὀργάνου τούτου μεταδιδομένης εἰς τὴν ψυχὴν ἁγίας ἐκστάσεως.

Καὶ τί ἐν τέλει τὸ χαρακτηρίζον τὴν ὡραίαν, εὐφυᾶ, γλυκεῖαν καὶ καλὴν γυναῖκα ὅσον ὁ ὀφθαλμός. Οὐδὲν ὑπάρχει βεβαίως εὐφραδέστερον δύο ὡραίων ἐκφραστικῶν ὀφθαλμῶν, καὶ οὐδὲν ἀξιοθαυμαστότερον καὶ ἑλκυστικώτερον ἐν αὐτοῖς, ὅσον βλέμμα ζωηρόν, θερμόν, γλυκύ, θέλγον. Ἐὰν λοιπὸν τοιαύτην κατέχῃ ὁ ὀφθαλμὸς ὑψηλὴν θέσιν, ἀνάγκη ὅπως ἐπιμελώμεθα καὶ προφυλάττωμεν τοῦτον, ἀπὸ παντὸς δυναμένου νὰ ἐλαττώσῃ τὴν καλλονὴν καὶ κανονικὴν αὐτοῦ λειτουργίαν.

Οὐδὲν καταστρεπτικώτερον διὰ τὸν ὀφθαλμὸν, ὅσον ζωηρὸν φῶς φυσικὸν ἢ τεχνητόν· ζωηρὰ ἀντανάκλασις τοῦ ἡλίου ἐπὶ τῆς χιόνος, ἐπὶ λευκῶν μαρμάρων, ἢ ἐπὶ λευκῶν τοῦ δωματίου τοιχωμάτων καταστρεπτικὰ συνεπάγεται διὰ τὸν ὀφθαλμὸν ἀποτελέσματα. Νεαρὰ κόρη ἐτυφλώθη ποτὲ, διότι ἀτενῶς προσέβλεπε τὰς αἰφνιδίους τῶν ἀστραπῶν λάμψεις.

Ἡ νυκτερινὴ λεπτὴ ἐργασία ἐπὶ λεπτῶν ἀντικειμένων ὡς ῥαπτικῆς, ποικιλτικῆς, γραφῆς καὶ ἀναγνώσεως συνεπάγεται,

πάντοτε καταστρεπτικὰ διὰ τὴν καλλονὴν καὶ τὴν ὑγιεινὴν τῆς ὁράσεως ἀποτελέσματα. Ὅταν αἰσθανώμεθα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν ἐν κοπώσει, κλείωμεν τούτους ἐπί τινα λεπτὰ πρὸς ἀνάπαυσιν. Ἡ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀνάπαυσις τῶν ὀφθαλμῶν ἐμποδίζει τὴν γέννησιν τῶν πρώτων ἐκείνων ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ κατὰ τὴν ἐγκάρσιον αὐτῶν τομὴν ῥυτίδων, τῶν προδρόμων τούτων, φεῦ!! τῆς τόσον διὰ πάντα ἄνθρωπον λυπηρᾶς μεταβάσεως ἀπὸ τῆς νεότητος εἰς τὴν ῥέσην ἡλικίαν.

Ἡ ἀπότομος μετάβασις ἀπὸ τοῦ σκότους εἰς τὸ φῶς καὶ ἰδίᾳ τὴν πρωΐαν εἶναι σφόδρα ἐπιβλαβὴς διὰ τὴν ὅρασιν. Μὴ τοποθετῶμεν λοιπὸν τὴν κλίνην μας ἀπέναντι τῶν παραθύρων, ἢ τοὐλάχιστον βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον φωτίζωμεν τὸ ὑπνοδωμάτιόν μας. Μήπως ἡ φύσις αὐτὴ δὲν φαίνεται ἐπίσης προβλεπτική, παρουσιάζουσα ἡμῖν τὸ φῶς βαθμηδὸν διὰ τῆς ὑποφωσκούσης πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου ἠοῦς ὡς καὶ τοῦ λυκόφωτος τῆς ἑσπέρας. Μὴ τρίβωμεν ποτὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς κατὰ τὴν ἀφύπνισιν, διότι τοῦτο ἐρεθίζει τὰ βλέφαρα καὶ ἐξοιδαίνει αὐτούς. Πλύνωμεν αὐτοὺς πάντοτε διὰ χλιαροῦ ὕδατος, ἐὰν δέ ποτε εἶναι ἐρεθισμένοι δι' ὅσον ἀντέχομεν θερμοῦ τοιούτου.

Μὴ κουράζωμεν ὑπερμέτρως τοὺς ὀφθαλμούς, διότι καὶ οὗτοι γηράσκουσι πρὸ τῆς ὥρας των. Μὴ λησμονῶμεν δὲ ὅτι τὸ διαυγὲς τοῦ βολβοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ, τὸ ὑγρὸν καὶ περίδακρυ τῆς λαμψεως τοῦ βλέμματος εἶναι χαρακτηρισμοὶ τῆς νεότητος, ἐνῷ οἱ γέροντες ἔχουσι τὸ βλέμμα στυγνόν.

Οἱ ἐπικινδυνωδέστατοι ἐχθροὶ τῆς καλλονῆς τῶν ὀρθαλμῶν εἶναι αἱ ἀγρυπνίαι καὶ τὰ δάκρυα. Τὰ δάκρυα ἐρεθίζουσι καὶ ἐξοιδαίνουσι τὰ βλέφαρα, ἅτινα ἐπανερχόμενα εἰς τὴν φυσικήν των κατάστασιν σχηματίζουσι ῥυτίδας· αἱ δὲ ἀγρυπνίαι ἐξοιδαίνουσι τὸν βολβὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ καθιστῶσαι τοῦτον ἐρυθρὸν καὶ στυγνόν.

Ὅσον διὰ τὸν χρωματισμὸν τῶν ὀφθαλμῶν φρονοῦμεν, ὅτι ὅλα τὰ χρώματα εἶναι ὡραῖα, ὅταν τὸ σχῆμα, τὸ μέγεθος καὶ ἡ ἔκφρασις θέλγουσιν. Ἐὰν τὸ βλέμμα ἔχῃ ἔκφρασιν τραχεῖαν προσπαθῶμεν νὰ μετριάζωμεν ταύτην διὰ σκέψεων εὐαρέστων καὶ γλυκειῶν. Ἐὰν τὸ βλέμμα εἶναι ἀτονον καὶ νεκρόν, τοῦτο δι' οἱαδήποτε συγκινήσεως λαμβάνει ζωήν. Μὴ λησμονῶμεν πρὸ πάντων, ὅτι ἵνα τις ᾖ ὡραία καὶ θέλγῃ, ἀνάγκη ὅπως ἡ ἀγάπη, ἡ στοργή, ἡ εὐσπλαγχνία ἀντανακλᾷ ἐν τῷ βλέμματι αὐτῆς. Ὡραῖον, εὐφυὲς καὶ καλὸν βλέμμα ἀρκεῖ πολλάκις, ὅπως καταστήσῃ γυναῖκα μετρίας καλλονῆς μαγευτικὴν καὶ ἀξιολάτρευτον.

Η ΚΥΡΙΑ JEANNE DIEULAFOY

ΚΑΙ ΑΙ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ ΑΥΤΗΣ ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΕΡΣΙΑΝ

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον).

Πρὸς ὁποίας τέρψεις συνδέεται τὸ ταξείδιον εἰς τὰ μεσημβρινὰ μέρη τῆς Περσίας, ἐπιμαρτυρεῖ τὸ ἀκόλουθον χωρίον: «Τὸ νὰ ἐπιχειρήσῃ τις κατὰ τὴν ἡμέραν ἐν συνοδείᾳ βραδυπορούντος φορτηγοῦ Καραβανίου τὴν ὁδοιπορίαν ἀνὰ τὴν ἔρημον Κούμ, θὰ ἦτο δι' ἡμᾶς τοὺς εὐρωπαίους παραφροσύνη. Ἀπεφασίσαμεν ὅθεν ν' ἀφήσωμεν τὴν ἀποσκευήν μας, τὰ ὅπλα καὶ τὰ ἀόγυρα νομίσματα (τῶν χρυσῶν καὶ χαρτονομισμάτων μὴ ὄντων ἐν χρήσει ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Περσίας) παρὰ τὸ Καραβάνιον, ἡμεῖς δὲ ἐν συνοδείᾳ τιγῶν προκαλπαζόντων στρατιωτῶν ν' ἀφιχθῶμεν εἰς Κούμ, εἰ δυνατὸν πρὸ τῆς 8ης πρωϊνῆς ὥρας. Περὶ τὴν 6ην ὥραν τῆς πρωΐας κατέστη ὁ καύσων ἀφόρητος. Μετὰ παρέλευσιν ἄλλης μιᾶς ὥρας περιελίχθη ἐν εἴδει κυλίνδρου τὸ δέρμα τῶν ἐφιππίωμας ὡς χάρτης πρὸ πυρᾶς. Περιελούσθημεν δὲ ὑπὸ τόσον ἀφθόνου ἱδρῶτος, ὥστε τὰ ἐνδύματά μας τελείως διαβραχέντα, ἐκόλλουν εἰς τὸ σῶμά μας. Οἱ ὀφθαλμοί μας ἐσκοτίσθησαν κουρασθέντες ἐκ τοῦ ἀνὰ τὴν θερμὴν ἄμμον δονουμένου ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, τὰ δὲ βλέφαρα συνεκολλήθησαν σχεδὸν ἀπὸ τὸν καταρρέοντα ἱδρῶτα καὶ τὸν κονιορτόν. Οἱ ἵπποι, εἰ καὶ οἱ κάλλιστοι τοῦ βασιλικοῦ ἱπποστασίου, προσέκοπτον ἀνὰ πᾶν βῆμα ἐκ τοῦ καμάτου, θὰ κατεκρημνίζοντο δὲ ἐὰν τοὺς ἐβιάζομεν νὰ βαδίσωσι ταχύτερον. Ἐφ' ὅσον οἱ κεκμηκότες ὀφθαλμοί μας ἔφθανον, οὐδαμοῦ ἐφαίνετο ζῶσα ψυχὴ ἐκτὸς ἀπείρων σκορπιῶν, οἵτινες κατὰ τὸν προσεγγισμόν μας μὲ ὑψωμένον κέντρον πάχιστα ἐκρύβοντο ὑποκάτω ὀγκωδῶν λίθων. Τέλος περὶ τὴν 8ην πρωϊνὴν ὥραν ἐφάνη εἰς τὸν ὁρίζοντα ὁ ἐπίχρυσος θόλος τοῦ τάφου τῆς Φατμᾶς, τῆς ἁγίας προστατρίας τῆς Κούμ»

Κατὰ τὴν ἐκ Κοὺμ ἀπομάκρυνσίν μας ἐνεφανίσθη εἰς τὰ ὄμματα ἡμῶν σπουδαιότατόν τι καὶ λίαν σπάνιον φυσικὸν φαινόμενον. Ἡ νὺξ εἶνε σκοτεινή, βαθὺ δὲ σκότος καλύπτει ἡμᾶς μεθ' ὅλην τὴν διαύγειαν τῆς ἀτμοσφαίρας καὶ τῶν ἀπειραρίθμων ἀστέρων, οἵτινες ὑπεράνω ἡμῶν λάμπουσιν ἐπὶ τοῦ στερεώματος. Περὶ τὸ μεσονύκτιον ἐπιταχύνω διὰ τῶν πτερνιστήρων τὴν πορείαν τοῦ ἵππου μου, ὅπως προφθάσω τὸ προπορευθὲν Καραβάνιον. Τέλος καταφθάνω αὐτό, διακρίνω δ' εὐκρινῶς μακρόθεν καὶ πρὸς ἔκπληξίν μου τοὺς ἵππους νὰκαλπάζωσι περιρραντιζομένους ὑπὸ σπινθηροβολούσης βροχῆς. Μήτοι ὀνειρεύωμαι; Καλῶ τὸν Μάρκελλον, ἵνα ζητήσω παρ' αὐτοῦ διασαφήσεις καὶ ἀφιππεύομεν ἀμφότεροι, ὅπως πλησιάσωμεν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον πρὸς τὰ ζῶα. Τὸ μυστήριον ταχέως διευκρινίζεται. Ἵνα οἱ ἵπποι ἀποδιώξωσι τὰ αἱμοδιψῆ καὶ ὀχληρὰ ἔντομα, ἅτινα καὶ κατ' αὐτὴν τὴν νυκτερινὴν ὥραν κατὰ χιλιάδας μαστίζουσιν αὐτούς, πλήττουσιν πέριξ αὐτῶν διὰ τῆς οὐρᾶς των. Εἰς ἑκάστην δὲ ἐπίψαυσιν τῆς ῥάχεως διὰ τῶν μακρῶν καὶ ξηρῶν τριχῶν τῆς οὐρᾶς, ἐν τῷ ὑπερμέτρως ξηρῷ ἀτμοσφαιρικῷ ἀέρι τῆς κοιλάδος τοῦ Ἰράν, παράγονται ἀναρίθμητοι ἠλεκτρικοὶ σπινθῆρες, οἵτινες ἔτι φωτεινότεραν τὴν λάμψιν ἐν τῷ ἐπικρατοῦντι σκότει ἀναδίδουσιν.

Ὁ Τσαρφαδὰρ μπασσὶ (ὁδηγὸς τῶν Καραβανίων) ἐκπλαγεὶς ἐπὶ τῇ περιεργείᾳ μεθ' ἧς ἠκολούθουν τοὺς ἵππους, μὲ ἐρωτᾷ τὴν αἰτίαν Πληροφορηθεὶς δὲ περὶ ταύτης προσέθηκεν· Τοῦτο δὲν εἶνε τίποτε· τί ἠθέλατε εἴπει ἐὰν ἔβγαζα σπινθῆρας ἐκ τοῦ χάρτου τοῦ σημειωματαρίου σας; Ἐξάγει ὀλίγους σπόρους πεπόνων ἐκ τοῦ θυλακίου του, τοὺς διασπείρει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ μὲ προκαλεῖ νὰ τοὺς συναθροίσω. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ τοιοῦτον ἀποβαίνει ὅλως ἀδύνατον ἐν τῷ βασιλεύοντι σκότει. Ὁ παράδοξος καθηγητής μου τῆς φυσικῆς κύπτει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, λαμβάνει τὸ προσενεχθὲν αὐτῷ τεμάχιον χάρτου καὶ τὸ σχίζει βραδέως ἀπὸ τῆς μιᾶς μέχρι τῆς ἄλλης ἄκρας. Καθ' ὃν χρόνον ἐξετέλει τοῦτο ἀνετινάσσοντο κατὰ μῆκος τῆς γραμμῆς τοῦ σχισίματος σειρὰ ἠλεκτρικῶν σπινθήρων ἀρκετὰ εὐκρινῶν, ὅπως δυνηθῇ τις ὑπὸ τὸ φῶς αὐτῶν νὰ συλλέξῃ τοὺς σπόρους τῶν πεπόνων.

Εὐτυχὴς ἡ χώρα αὕτη, ἡ Περσία ἔνθα ἐν τεμάχιον χάρτου δύναται ν' ἀναπληρώσῃ τοὺς λαμπτῆρας τοῦ Ἐδισῶνος καὶ τὰς λυχνίας τοῦ Ἰαβλοκώφ! Ἐν Τεχεράνῃ ἡ Κα Dieulafoy, τῇ μεσολαβήσει τοῦ συμπατριώτου της καὶ ἰατροῦ τῆς Αὐλῆς, τοῦ κ. Θολοζάν, συνεστήθη εἰς τὸν Σάχην. «Πῶς; ἐρωτᾷ ὁ Σάχης, ὁ νεανίας οὗτος εἶνε κυρία; ἀπευθυνόμενος δὲ πρὸς τὴν Καν Dieulafoy, συνεχίζει τὴν ὁμιλίαν του εἰς γαλικὴν γλῶσσαν· Διατὶ Κυρία δὲν φέρετε τὴν μακρὰν ἐσθῆτα τῶν Εὐρωπαίων κυριῶν;»

«Ὅπως δυνηθῶ εὐκολώτερον νὰ ταξειδεύω εἰς τὰς Μωαμεθανικὰς χώρας καὶ διαμείνω ἀγνώριστος. Ἡ Α. Μ. γινώσκει ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς γυναῖκα νὰ ταξειδεύῃ ἐν Ἀνατολῇ μὲ ἀκάλυπτον τὸ πρόσωπον.»

«Ὡς πληροφορεῦμαι, ἀναχωρεῖτε διὰ τὴν Σχιράζην καὶ Βαγδάτην. Θὰ χρειασθῆτε ὁλόκληρα ἔτη, ἵνα ἀγάγητε εἰς πέρας τὸ ταξείδιον τοῦτο. Ἔχετε ἄραγε τὰς πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένας δυνάμεις; Μοὶ φαίνεται ἀμφίβολον.»

Ἐν Ἱσπαχάνῃ, τῇ δευτέρᾳ πρωτευούσῃ τοῦ κράτους, λαμβάνει τὴν εὐκαιρίαν ἡ περιηγήτριά μας νὰ γνωρισθῇ μετὰ τοῦ πρίγκηπος Τσὲλ-εσ-Σουλτάν, τοῦ πρεσβυτέρου υἱοῦ τοῦ Σάχου, ἀξιολόγου προσωπικότητος, περὶ ἧς ἐλάχιστα μέχρι τοῦδε ἐγένοντο γνωστὰ ἐν τῇ δημοσιότητι. Ὁ πρίγκηψ Τσέλ ὤφειλε πάντως κατὰ τὸν νόμον νὰ ᾖ διάδοχος τοῦ θρόνου τοῦ Νασρ-εδ-δίνς· ἡ μήτηρ του ὅμως δὲν ἦτο πριγκίπισσα ἐκ τοῦ οἴκου τῶν Κατζὰρ, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ μόνος δέον νὰ κατάγηται ὁ διάδοχος. Τούτου ἕνεκεν ὡς ἐπίδοξος διάδοχος θεωρεῖται σήμερον ὁ δευτερότοκος υἱὸς τοῦ Σάχου, ὁ Μουζαφφὲρ-εδ-δίν, διοικητὴς τῆς Ταυρίδος. (ἕπεται συνέχεια)

Παρίσιοι Laura Gelbert

ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Κατὰ τὸ πεντηκονταετὲς διάστημα τῆς βασιλείας τῆς ἀνάσσης Βικτωρίας, αἱ γυναῖκες ἐν Ἀγγλίᾳ ἀπέκτησαν τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου εἰς πᾶσαν δημοτικὴν ὑπόθεσιν. Σπουδαίαν ἐπίσης κατέλαβον αὗται θέσιν εἰς ἅπαντα τὰ ἐκπαιδευτικὰ καὶ φιλανθρωπικὰ καταστήματα.

Αἱ θύραι τῶν Πανεπιστημείων ἠνεῴχθησαν αὐταῖς· ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐν αὐτοῖς δρεπομένας δάφνας, αὗται σχεδὸν ἐγένοντο ἐντελεῖς κάτοχοι, ἀποδείξασαι οὐ μόνον τὴν μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἰσότητά των, ἀλλὰ καὶ μεγάλην ἐν πολλοῖς ὑπεροχήν.

Αἱ ὑπάνδροι γυναῖκες ἀπέκτησαν τὸ δικαίωμα τῆς διαχειρήσεως τῆς κτηματικῆς αὐτῶν περιουσίας, κατὰ τὸ ἔτος δὲ τοῦτο ἀποκτήσουσι καὶ τὸ δικαίωμα τῆς κηδεμονίας τῶν τέκνων αὐτῶν. Καίτοι δὲ ἐν ταῖς πολιτικαῖς σφαίραις οὐδεμία μερὶς ἀνέγραψεν ἐπὶ τοῦ προγράμματός της τὸ περὶ χειραφετήσεως τῆς γυναικὸς ζήτημα, τοῦτο οὐχ' ἧττον κατέστη δύναμις ἀφ' ἑαυτῆς ἐπιβληθεῖσα.

Πάντα δὲ ταῦτα ἐπετελέσθησαν διότι τὸν θρόνον τῆς Ἀγγλίας κατέχει γυνὴ χαρακτῆρος σταθεροῦ, μεγαλοφυὴς καὶ νοημονεστάτη. Ἀπ' ἀρχῆς τῆς βασιλείας αὐτῆς ὁ λαὸς αὐτῆς ἐξωκειώθη νὰ σέβηται ἐν τῇ ἁπλῇ γυναικί, βασίλισσαν σοβαρὰν καὶ μεγαλεπήβολον διαχειριζομένην καὶ διευθύνουσαν τὴν τόσον λεπτὴν καὶ ἀκανθώδη πολιτικὴν τοῦ κράτους μηχανὴν μετὰ δραστηριότητος καὶ ἐπιδεξιότητος ἀξιοθαυμάστου. Κατώρθωσε δὲ ἡ μεγαλοφυὴς αὕτη γυνὴ νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ἡ ἐπὶ πεντήκοντα ἔτη ἄγρυπνος μέριμνα αὐτῆς περὶ τὴν λειτουργίαν τῶν πολιτικῶν τῆς πατρίδος της πραγμάτων, δὲν ἐκώλυσεν αὐτὴν νὰ πραγματοποιήσῃ καὶ τὸ ἰδεῶδες τοῦ συζυγικοῦ καὶ μητρικοῦ βίου, καὶ νὰ ἀπολαύσῃ ἐν ἀνέσει τὰς γλυκείας ἡδονὰς τῆς οἰκογενειακῆς εὐδαιμονίας.

Καλὸν λοιπὸν εἶναι νὰ ἀναγνωρίσωμεν ὅτι μεταξὺ τῆς ἀθορύβου καὶ σιωπηλῆς δράσεως, τῆς ἐν ἅπασι τοῖς λαοῖς ἐνεργουμένης ὑπὲρ τῆς χειραφετήσεως τοῦ ὡραίου φύλου, μεγάλως συνετέλεσεν ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ θέα ἐστεμμένης γυναικός, πεπροικισμένης δι' ἀπεριορίστου πολιτικῆς μεγαλοφυΐας καὶ πραγματοποιούσης ἑνταυτῷ τὸ ἰδεῶδες τῆς συζύγου καὶ μητρός· γυναικὸς ἥτις, ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ εὐρυτέρου καὶ πλουσιωτέρου κράτους τοῦ κόσμου ἀπέδειξεν ὅτι ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχή της ἤδρευον πάντοτε ἐν τοῖς κόλποις τῆς προσφιλοῦς αὐτῆς οἰκογενείας. (Ἐκ τῆς Pall-Mall Gazette) Εὐ. Ζαρίφη.

ΑΙ ΜΙΚΡΑΙ ΑΡΕΤΑΙ

Γ'.

Ἡ τάξις καὶ ἡ φιλεργία

Μεταξὺ τῶν μικρῶν ἀρετῶν ὧν δέον νὰ μνημονεύσω ἔτι εἶνε ἡ τάξις καὶ ἡ φιλεργία.

Ἡ τάξις εἶνε ἓν τῶν θεμελίων τῆς σπουδαίας ἐκείνης οἰκιακῆς ἀρετῆς, περὶ ἧς ἄλλοτε θὰ ὁμιλήσω, τῆς οἰκονομίας. Τῷ ὄντι ἄνευ τάξεως δὲν ὑπάρχει δυνατὴ οἰκονομία, διότι διὰ μόνης τῆς τάξεως δύναταί τις νὰ διατηρήσῃ ὅ,τι ἔχει καὶ νὰ διαθέσῃ αὐτὸ ἐπωφελῶς καὶ ἐπικερδῶς. Πόσων πραγμάτων ἡ τάξις διαιωνίζει τὴν διάρκειαν ἔν τινι οἰκογενείᾳ καὶ πόσον ὠφέλιμοι καθίστανται αἱ καλῶς διατεταγμέναι δαπάναι; Ἡ ἀρετὴ αὕτη προσδίδει ἐν τῷ ἐσωτερικῷ οἴκου τινὸς τὴν εὐάρεστον καὶ ἀξίαν ἐκείνην ὄψιν, ἥτις ἐν πρώτοις τέρπει καὶ ἐκπλήσσει· δι' αὐτῆς πᾶν πρᾶγμα εὑρίσκεται εἰς τὴν θέσιν του, ἕτοιμον νὰ χρησιμεύσῃ ἐν καιρῷ, ἄνευ ἀνάγκης ἀπωλείας πολυτίμων ὡρῶν εἰς μακρὰς καὶ ματαίας ἀναζητήσεις Δὲν δύναταί τις νὰ φανταθῇ, ἐκτὸς ἐὰν ἔζησε μεταξὺ ἀτάκτων ἀνθρώπων, οὔτε πόσον χρόνον δύναται νὰ οἰκονομήσῃ διὰ τῆς τάξεως, οὔτε τὰς ὑπηρεσίας ἃς δύναται νὰ παράσχῃ αὕτη. Εἴνέ τις, χάρις εἰς μόνην τὴν ἀρετὴν ταύτην, ἀδελφὴν τῆς προβλέψεως, πάντοτε ἐν γνώσει τῶν ἀναγκῶν τοῦ βίου του· γινώσκει τί ὀφείλει καθ' ἑκάστην νὰ πράξῃ, ὡς καὶ ποῦ δύναται νὰ εὕρῃ πᾶν ἀναγκαῖον πρᾶγμα.

Ὡς ὅλα τὰ προτερήματα, οὕτω καὶ ἡ ὑπερβολικὴ τάξις μεταβάλλεται εἰς μανίαν καταναλίσκουσαν πολύτιμον χρόνον εἰς λεπτομερῆ τοποθέτησιν τῶν πραγμάτων καὶ ἀποδίδουσαν ὑψίστην σπουδαιότητα εἰς παιδαριώδεις καὶ ἄνευ πραγματικῆς ὠφελείας ἐπιθυμίας. Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ εἴπω, ὅτι δὲν πρέπει νὰ περιπίπτῃ τις εἰς τὴν παρεκτροπὴν ταύτην, ἥτις ἄλλως εἶνε ἐλάττωμα τῶν περιωρισμένων πνευμάτων. Δὲν πρόκειται ποσῶς νὰ ἐκλέξῃ τις μεταξὺ δύο ὑπερβολῶν,

οὐδὲ θὰ εἴπω, ὅτι προτιμῶ μᾶλλον τὴν ὑπερβολικὴν τάξιν τῆς ἀταξίας· κατὰ τὰς περιστάσεις δύναται ἡ μία νὰ εἶνε τοσοῦτον ὅσον καὶ ἡ ἑτέρα ὀχληρά.

Προκειμένου περὶ τῆς ὑπερβολῆς ταύτης, ἣν δὲν διστάζω νὰ μεμφθῶ, ἀναμιμνήσκομαι οἰκοδεσποινῶν τινῶν, αἵτινες, καθ' ὑπερβολὴν λεπτολόγοι, διέρχονται τὸν καιρὸν των σημειοῦσαι, ἀριθμοῦσαι, διευθετοῦσαι ἕκαστον πρᾶγμα, τοποθετοῦσαι αὐτὸ ἐν τῇ ἐντελεστέρᾳ τάξει, ὑπολογίζουσαι καὶ αὐτὰ τὰ τεμάχια τῆς σακχάρεως, ἅτινα περιέχει ἡ σακχαροδόχη, οὐχὶ ἐκ φιλαργυρίας, ἀλλ' ἐκ πνεύματος τάξεως, καὶ αἵτινες, κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἐγκαταλείπουσιν εἰς τοὺς ὑπηρέτας τὴν ἐπίβλεψιν τῶν τέκνων των. Ἀναμιμνήσκομαι ἐκείνων αἵτινες, ἐπειδὴ παρημελήθη ἢ κακῶς ἐξετελέσθη λεπτομέρειά τις ἐν τῇ διατάξει γεύματός τινος, κάμνουσι τοὺς συνδαιτημόνας των ν' ἀναμένωσιν ἐπὶ ὥραν, ἵνα τὸ πᾶν ᾖ ἀπολύτως τέλειον καὶ τακτικόν. Ἐκείνων ἔτι καὶ τοῦτο εἶνε τὸ σπουδαιότερον, αἵτινες βεβυθισμέναι ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὰς ὑλικὰς φροντίδας τοῦ οἴκου, δὲν ἔχουσι πλέον οὐδὲ στιγμὴν, ὅπως ἀφιερώσωσιν εἰς τοὺς φίλους των, εἰς τὴν οἰκογένειάν των, εἰς αὐτὸν ἔτι τὸν σύζυγόν των, ὅττις κάλλιστα δύναται ν' ἀηδιάσῃ τὸν οἶκόν του καὶ νὰ ζητήσῃ ἐκτὸς αὐτοῦ ὅ,τι δὲν εὑρίσκει πλέον ἐν αὐτῷ.

(Ἕπεται συνέχεια) **Ζαχαροῦλα Λαμνῆ.**

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ὁ φιλολογικὸς τῆς Ῥωσσικῆς πρωτευούσης γυναικεῖος πληθυσμὸς θρηνεῖ κατ' αὐτὰς τὸν θάνατον τῆς διασήμου συγγραφέως καὶ διευθυντρίας τοῦ περιοδικοῦ «*Ζαρτουσέβροε Σλόβο*» κ. Σοφίας Μακάρωφ. Μέγα κενὸν ἐγκαταλείπει ὄπισθεν αὐτῆς ἡ ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας της ἀναρπασθεῖσα ὑπὸ τοῦ θανάτου μεγαλοφυὴς αὕτη γυνὴ, ἡ τοσοῦτον ἀποτελεσματικῶς ἐργασθεῖσα ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως, οὐ μόνον τοῦ γυναικείου φύλλου, ἀλλ' ἰδίᾳ τῶν παίδων, ὑπὲρ ὧν πλεῖστα ὅσα συνέγραψε καὶ ἐφιλοπόνησε μετὰ θαυμαστῆς χάριτος καὶ ἀφελείας. Τὴν βιογραφίαν τῆς διασήμου ταύτης γυναικὸς θέλομεν δημοσιεύσει προσεχῶς· πολλὰ δὲ οἰκογενειακὰ διηγήματα αὐτῆς θέλομεν δημοσιεύσει ἐν μεταφράσει ἐκ τοῦ Ῥωσσικοῦ, χάριν τῶν ἀναγνωστριῶν ἡμῶν μητέρων τε καὶ θυγατέρων, διότι πολλὰ τὰ καλὰ δύνανται νὰ ἀρυσθῶσιν αὗται ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἔργων τῆς δεινῆς ταύτης ἀνατόμου τῆς γυνακείας καὶ παιδικῆς καρδίας.

* *
*

Ἑλληνὶς καλλιτέχνις. Μεθ' ὑπερηφανείας ἀναγράφομεν τὴν ὑπὸ τῶν «Συλλόγων» τοῦ Βουκουρεστίου ἀναφερομένην εἴδησιν περὶ τῆς κατ' αὐτὰς ἐξ Ἰασίου διελθούσης Ἑλληνίδος καλλιτέχνιδος ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Madame R. d' Estrella. Τέλος ἔχομεν καὶ ἡμεῖς Ἑλληνίδας καλλιτέχνιδας, καὶ ἱκανὸς ἀπό τινος γίνεται λόγος ἐν τῷ τύπῳ περὶ αὐτῶν. Ἡ κυρία R. d'Estrella ἔδωκε συναυλίαν τινα ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν «*Ἐρασιτεχνῶν*» μετὰ πολλῆς δὲ ἐπιτυχίας ἐξετέλεσε διάφορα δυσκολώτατα τεμάχια κλασικῆς μουσικῆς ἐκ τῶν τοῦ Βάγνερ, Γκούνωντ καὶ Βέρδη ἐπευφημηθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀκροατῶν ἐνθουσιωδῶς. Ἡ κυρία αὕτη ἀνήκει, ὡς λέγεται, εἰς πολὺ καλὴν οἰκογένειαν, εἶναι ὡραιοτάτη, γράφει δὲ καὶ ὁμιλεῖ μετὰ γλαφυρότητος, πλὴν τῆς ἑλληνικῆς, τὴν Γαλλικὴν, Ἀγγλικὴν, Γερμανικὴν, Ἰταλικὴν καὶ Ρουμουνικήν. Προσεχῶς ἡ κυρία αὕτη μεταβήσηται εἰς Ἑλλάδα, ὅτε καὶ θὰ τὴν κρίνωμεν ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως.

* *
*

Ἔντιμος θάνατος καὶ οὐχὶ ἄτιμος ζωή.— Ἐν Παρισίοις ὑπάρχει εὐεργετικὴ συνήθεια τοῦ νὰ παρέχηται εἰς τοὺς ἐνδεεῖς καὶ λιμοκτονοῦντας πινάκιον ζωμοῦ μετ' ὀλίγου ἄρτου. Ἡ διανομὴ τοῦ ζωμοῦ γίνεται καθ' ἑκάστην παρὰ τὴν εἴσοδον τῶν διαφόρων στρατώνων καὶ ἄλλων δημοσίων καταστημάτων.

Ἐσχάτως κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ ζωμοῦ ἐπηκολούθησε συμβὰν θλιβερὸν καὶ συγκινητικώτατον. Νεανίας τις ἐντελῶς ἀγένειος προσελθὼν, ἵνα καὶ οὗτος ζητήσῃ τὴν τοῖς ἀπόροις χορηγουμένην ἐλεημοσύνην, ἐλιποθύμησεν ἐκ τῆς ἀσιτίας. Οἱ περὶ αὐτὸν μετήνεγκον αὐτὸν ἐπί τινος θρονίου, ἀφαιρέσαντες δὲ τὸ μανδύλιον, δι' οὗ εἶχε περιτυλίξει τὸν τράχηλόν του ἀνεκάλυψαν ὅτι πρὸ αὐτῶν ἀντὶ ἀνδρὸς ἔκειτο νέα κόρη. Ἡ θέα αὐτῆς ἐγέννησε γενικὸν ἐνδιαφέρον, πολλοὶ δέ ἔσπευσαν νὰ φέρωσιν ἐκ τοῦ παρακειμένου ξενοδοχείου ζωμὸν θρεπτικόν, τροφάς, οἶνον παλαιόν, ὅπως ἡ δυστυχὴς λιμοκτονοῦσα συνέλθῃ.

Ἅμα ἡ πτωχὴ κόρη συνῆλθεν εἰς ἑαυτήν, διηγήθη τὴν ἱστορίαν της ἔχουσαν ὡς ἑξῆς:

Εἶναι θυγάτηρ πτωχῶν γεωργῶν ἐκ τῶν περιχώρων τῆς Toulouse. ἔνθα καὶ ἐξεπαιδεύθη. Μετὰ τὰς διδασκαλικὰς αὐτῆς ἐξετάσεις μὴ ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐπιβαρύνῃ τοὺς πτωχοὺς γονεῖς της, ἀπεφάσισε νὰ ἔλθῃ εἰς Παρισίους πρὸς ἐξεύρεσιν θέσεως τινός. Ἐπειδὴ ὅμως ἦτον ἄγνωστος καὶ ἦλθεν εἰς ἐποχὴν κάπως ἀκατάλληλον, οὐ μόνον δὲν εὗρε θέσιν, ἀλλὰ ἐξήντλησε καὶ τὸ μικρὸν χρηματικὸν ποσόν, ὅπερ ἔφερε μεθ' ἑαυτῆς, μεθ' ὃ καὶ ἐξεδιώχθη τοῦ δωματίου, ὅπερ ἐνῴκιασεν, ὡς μὴ δυναμένη νὰ πληρώσῃ τὸ ἐνοίκιον. Πολλάκις καθ' ὁδὸν ἐγένοντο αὐτῇ προσφοραὶ ἐπονείδιστοι, ἀλλὰ πάντοτε ἀπώθησε μετ' ἀποστροφῆς τὴν ἰδέαν τῆς ζωῆς ἐλαφρῶν ἠθῶν. Ἵνα δὲ ἀποφύγῃ τὸν κίνδυνον ἐνεδύθη ἀνδρικὰ καὶ ἵνα μὴ ἀποθάνῃ τῆς πείνης ἀνεμίχθη μετὰ τῶν ἀχθοφόρων μετακομίζουσα βάρη καὶ κερδίζουσα σολδία τινα.

Τὴν νύκτα κατεκλίνετο ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ὑπαίθρῳ θρονίων, ἢ μᾶλλον περιεφέρετο, φοβουμένη μὴ κλητῆρες συλλάβωσιν αὐτὴν ὡς ὕποπτον λωποδύτην καὶ φυλακίσωσιν.

Ἡ φρικώδης αὕτη ζωὴ διήρκει ἀπὸ τεσσάρων ὅλων μηνῶν, δι' ὃ καὶ ἡ ὑγεία τῆς ἀτυχοῦς εἶναι διὰ παντὸς κατεστραμμένη. Ξηρὸς βὴξ διέκοπτεν αὐτὴν κατὰ τὴν διήγησίν της. Αἰσθάνομαι, εἶπεν, ὅτι ἀποθνήσκω προσεχῶς· ἡ μόνη ἐπιθυμία μου εἶναι νὰ ἐπανέλθω πλησίον τὸν γονέων μου.

Οἱ διαβάται καὶ παριστάμενοι συνέλεξαν αὐτοστιγμεὶ τὸ ποσὸν διακοσίων φράγκων, δι' οὗ καὶ ἐφοδιάσαντες αὐτὴν ἐξαπέστειλαν εἰς τὴν πατρίδα της.

Τοιαύτη ἡ Ὀδύσσεια τῆς ἀτυχοῦς κόρης, ἥτις καίτοι εἰκοσαέτις, ὡραιοτάτη, εὐφυὴς καὶ πεπαιδευμένη, παρ' ὀλίγον ἀπέθνησκε τῆς πείνης.

* *
*

Γενναῖος δωρητὴς ὁ κ. Legueret, ὁ κληροδοτήσας ποσὸν τριακοσίων χιλιάδων φρ. εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀτυχῶν ἐκείνων ἐγκαταλελειμμένων γυναικῶν, αἵτινες ἅπαξ παρεκτραπεῖσαι ἐγένοντο μητέρες τέκνου, οὗ τὴν ἀνατροφὴν καὶ μόρφωσιν ἐπιμελοῦνται. Ἐπιτροπὴ συνισταμένη ὑπὸ δημάρχων διαφόρων δήμων θέλει διανείμει τὸ ποσὸν τοῦτο.

* *
*

Ἀμερικανικὴ ἐπινόησις. Ἔμπορός τις καὶ πλουσιώτατος τῆς Βρασιλίας κτηματίας ἐπενόησε μέσον, δι' οὗ ἠλάττωσε κατὰ τὰ δύω τρίτα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐργατῶν αὐτοῦ. Συνέλεξε μέγαν ἀριθμὸν πιθήκων, οὓς ἐξήσκησεν εἰς τὰ συνήθη ἀγροτικὰ ἔργα τόσον τελείως, ὥστε σήμερον ὁλόκληρος ἡ συγκομιδὴ καὶ προπαρασκευὴ τοῦ λίνου ἐκτελεῖται ἀπὸ τοὺς ἐργάτας τούτους. Ἐργάζονται δὲ τὰ τετράποδα ταῦτα μετ' ἀπιστεύτου ἐπιτηδειότητος καὶ διπλασίας ταχύτητος ἢ οἱ Αἰθίοπες ἐργάται ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ἑνὸς καιμόνου ἐργοδηγοῦ.

* *
*

Χωρική τις ἐκ τῶν περιχώρων τοῦ Μὰνς ἀπέκτησε πρὸ ἕνδεκα μηνῶν δύο τέκνα δύδυμα, πρὸ ὀκτὼ δὲ ἡμερῶν ἀπέκτησε τρία τοιαῦτα, ἅτινα μέχρι σήμερον ἔχουσι κάλλιστα εἰς τὴν ὑγείαν των. Ἡ εὐτυχὴς λοιπὸν αὕτη νεόνυμφος κατώρθωσεν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους νὰ γένηται μήτηρ πέντε τέκνων. Εὖγέ της.

* *
*

Μονομαχία Ἀμερικανίδος. — Νεαρὰ καὶ ὡραία Ἀμερικανὶς ὀνόματι Μαρία Σύλδερς μετερχομένη δὲ τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα εἰς Τρεντὼν τῆς Γεωργίας ἔμαθεν ἀπό τινος καιροῦ ὅτι νέος τις κατεσυκοφάντει αὐτῆς ἀνὰ τὰς πλατείας καὶ τὰ καφφενεῖα. Αὕτη ὁπλισθεῖσα δι' ὅπλου κυνηγίου μετέβη ἔφιππος εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ διαβολέως της, τὴν δέκα πέντε μίλια ἀπέχουσαν τῆς ἰδικῆς της, καὶ ὑπεχρέωσεν αὐτὸν μὲ τὸ ὅπλον ἀνὰ χεῖρας νὰ ἀνακαλέσῃ ἐπισήμως καὶ διὰ τοῦ τύπου πάσας τὰς ἐναντίον της ψευδεῖς συκοφαντίας. Οὗτος πτοηθεὶς ἐκ τοῦ ἀποφασιστικοῦ ὕφους τῆς κόρης ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ, μεθ' ὃ αὕτη ἐδημοσίευσεν ἔντινι ἐγχωρίῳ ἐφημερίδι διατριβήν, χαρακτηρίζουσα αὐτὸν ὡς διεφθαρμένον καὶ ἄτιμον συκοφάντην.

Φαίνεται ὅτι ἡ νέα φάσις τῶν πραγμάτων ἀπήρεσκέ πως εἰς τὸν συμπολίτην της, ὅστις προσεκάλεσε τὴν κόρην εἰς μονομαχίαν. Κατὰ τὰ ὑπὸ τῶν μαρτύρων ἀμφοτέρων συμπεφωνημένα ἡ νεαρὰ Σίλδερ προσῆλθεν εἰς τὸν τόπον τῆς μονομαχίας κατὰ τὴν πρὸς τοῦτο προσδιορισθεῖσαν ὥραν, ἔνθα μάτην ἐπὶ ὥρας ἀνέμεινε τὸν ἥρωα, ὅστις μετὰ τὴν ἀναχώρησιν αὐτῆς ἔφθασεν. Διατὶ ἆρά γε; Λέγουσιν ὅτι τὸ προκαλέσαν τὴν ἀργοπορίαν αὐτοῦ ἐλατήριον ἦν ἡ δειλία.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΛΛΑΣ. — Μεταθέσεις, διορισμοὶ καὶ παύσεις διδασκαλισσῶν καὶ διδασκάλων.

ΓΑΛΛΙΑ καὶ ΑΓΓΛΙΑ. — Λέγεται ὅτι ἡ Γαλλία καὶ Ἀγγλία συνεφώνησαν νὰ ἀναθέσωσι τὴν ἐποπτείαν τῆς Σουεζείου διώρυγος εἰς διεθνῆ ἐπιτροπήν, συγκειμένην ἐκ πάντων τῶν ἐν Καίρῳ προξένων, καὶ ἧς ἡ δικαιοδοσία θέλει καθορισθῆ ὑφ' ἑτέρας τεχνιτῆς ἐπιτροπῆς.

ΡΩΣΣΙΑ. — Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας θέλει διαμείνει ἐν Δανίᾳ μέχρι τῶν μέσων τοῦ Ὀκτωβρίου. Λέγεται ὅτι κατόπιν συνεντεύξεως μεταξὺ τῶν κ. κ. Βίσμαρκ καὶ Καλνόκη θὰ παραχωρηθῇ τῇ Ῥωσσίᾳ ὑπερισχύουσα ἐπιρροὴ ἐν Βουλγαρίᾳ· καίτοι ἡ Πύλη φαίνεται ἀνθισταμένη προτείνασα νὰ μεταβῇ εἰς Σόφιαν Τοῦρκος ἐπίτροπος ἀντὶ τοῦ στρατηγοῦ Ἐρανρώτ.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ. — Τὸ Βουλγαρικὸν ζήτημα μένει ἐκκρεμές. Ἡ μεταβολὴ τῆς καταστάσεως δὲν φαίνεται προσεγγίζουσα.

ΒΙΒΛΙΑ

Οἰκιακὴ Οἰκονομία. — Ὑπὸ τῆς πολυμαθοῦς καὶ γνωστῆς τῷ φιλολογικῷ κόσμῳ συνεργάτιδος ἡμῶν κ. Σαπφοῦς Λεοντιάδος ἐξε-

ΣΟΦΙΑ ΕΑΡΟΣ

Ἀγαπᾶτε τὴν θυγατέρα σας καὶ ἐπιθυμεῖτε τὴν εὐτυχίαν της, δὲν ἔχει οὕτω;

Δὲν ζῶ εἰμὴ δι' αὐτὴν καὶ μόνην, Κύριε.

Λοιπόν, Κυρία μου, χωρὶς νὰ χάσητε καιρόν, ἀπαγάγετέ την.

Μὰ διατί, Θεέ μου, καὶ ποῦ;

Ὅπου θέλετε, Κυρία μου, ἀρκεῖ νὰ μείνῃ ἄγνωστος ὁ τόπος τῆς μεταβάσεώς σας.

Ἀστεΐζεσθε, Κύριε· λησμονεῖτε λοιπὸν ὅτι ἡ θυγάτηρ μου νυμφεύεται μετὰ δύο ὥρας.

Δὲν τὸ λησμονῶ, Κυρία, ἀλλ' ὁ γάμος αὐτὸς πρέπει νὰ ἐμποδισθῇ.

Τί συνέβη λοιπόν, εἴπατέ μοι πρὸς Θεοῦ!

Συμβαίνει, Κυρία, ὅτι ἀνεκάλυψά τι, δι' ὅπερ ἴσως θὰ ἠδιαφόρουν ἐὰν ἡ καλλονή, ἡ νεότης, ἡ ἀθωότης τῆς θυγατρός σας ὡς καὶ αἱ ἀρεταὶ αὐτῆς, δὲν μοὶ ἐνέπνεον ἄπειρον συμπάθειαν καὶ δὲν μοὶ ἐπέβαλον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐμποδίσω διὰ παντὸς τρόπου τὸν δυστυχῆ τοῦτον γάμον. Διότι σᾶς τὸ λέγω, Κυρία, ὁ κ. Θεόδωρος δὲν δύναται νὰ γίνῃ σύζυγός της.

Διὰ ποῖον λόγον Κύριε, διὰ ποῖον λόγον;

Ἠκούσατέ ποτέ, Κυρία, νὰ γίνηται λόγος περὶ τρομερᾶς τινος καὶ φρικώδους ἀσθενείας, ὑφ' ἧς κατεχόμενός τις προσβάλλεται ὑπὸ λυσσωδῶν σπασμῶν, ἥτις εἶναι κληρονομικὴ ὡς τὸ προπατορικὸν ἁμάρτημα, ἥτις καθίστησι τὸν ἄνθρωπον παράφρονα, ἥτις μεταβάλλει αὐτὸν εἰς ἄγριον ζῶον, ὅπερ πᾶς τις ἀποφεύγει, ἧς δὲν δύναταί τις νὰ εὕρῃ οὔτε τὴν ἀρχήν, ἀλλ' οὔτε τὴν θεραπείαν, ἥτις πληροῖ τοὺς ὀφθαλμοὺς αἵματος καὶ τὸ στόμα ἀφροῦ καὶ ἥτις μεταδίδοται ὑπὸ τῆς φρίκης ἣν προξενεῖ;

Τὴν ἐπιληψίαν, εἶπεν ἡ Κυρία Ἔαρος ὠχρὰ καὶ τρέμουσα.

Λοιπόν, Κυρία, θὰ ἐδίδετε τὴν θυγατέρα σας εἰς ἄνθρωπον προσβεβλημένον ὑπὸ τοιαύτης ἀσθενείας.

Οὐδέποτε! εἶπεν ἡ κυρία Ἔαρος μετὰ φωνῆς ἐσβεσμένης.

Φύγετε λοιπὸν ἀμέσως μετ' αὐτῆς, διότι ὁ ἄνθρωπος τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα θὰ φέρῃ μετ' ὀλίγον ἡ θυγάτηρ σας εἶναι προσβεβλημένος ὑπὸ ἐπιληψίας.

Ἡ Κυρία Ἔαρος κατέπνιξε κραυγὴν ἀπελπισίας καὶ ἔδραμε πρὸς τὸ δωμάτιον τῆς θυγατρός της, τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς, καθ' ἣν αὕτη ἐνεφανίζετο ἐπὶ τοῦ κατωφλίου, ὠχρὰ καὶ ὑποτρέμουσα ἐν τῇ λευκῇ νυμφικῇ περιβολῇ της.

Τί συμβαίνει λοιπόν, ἠρώτησεν αὕτη μετὰ γλυκύτητος.

Τέκνον μου, ἀνεφώνησεν ἡ μήτηρ, ὁ Θεὸς μὲ ἐλυπήθη· ἔχομεν καιρὸν ἀκόμη. Ὤ!! δὲν θὰ σὲ ἀφήσω ποτέ, ποτέ!

Τί ἔχετε, μητέρ μου, καὶ διατὶ ἡ ταραχὴ αὕτη;

Ἡ κ. Ἔαρος ἐν μεγάλῃ ταραχῇ διηγήθη πρὸς τὴν θυγατέρα της τὰ παρὰ τοῦ ἰατροῦ ἀνακοινωθέντα αὐτῇ. Ἡ Σοφία ὠχρίασεν ἐλαφρῶς, ἀλλὰ πρὸς μεγάλην ἔκπληξιν τῆς τε μητρὸς αὐτῆς καὶ τοῦ ἰατροῦ, αὕτη δὲν συνεκινήθη. Ἀπαλλαγεῖσα τῶν μητρικῶν περιπτύξεων ἐστράφη πρὸς τὸν ἰατρὸν λέγουσα:

Μοὶ ὁρκίζεσθε, Κύριε, ὅτι ταῦτα ἔχουσιν ἀληθείας;

Σᾶς τὸ ὁρκίζομαι, δεσποινίς.

Ὁ κ. Θεόδωρος ἔχει συγγενεῖς, οἵτινες ἤθελον περιποιηθῆ αὐτόν;

Ὄχι.

δόθη δαπάναις τοῦ κ. Γ. Σεϊτανίδου Οἰκιακὴ οἰκονομία πρὸς χρῆσιν τῶν Παρθεναγωγείων.

Τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πολυτίμου ἔργου αὐτῆς προϊόντος οὐ μόνον μελέτης ἐμβριθοῦς ἀλλὰ καὶ μακρᾶς πείρας, συνιστῶμεν θερμῶς οὐ μόνον πρὸς τὰς ἀπανταχοῦ Ἑλληνίδας διευθυντρίας πρὸς εἰσαγωγὴν ἐν τοῖς παρθεναγωγείοις αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς πᾶσαν οἰκοδέσποιναν κηδομένην τῶν συμφερόντων τοῦ οἴκου αὐτῆς.

* *
*

Ἐξεδόθη ἐπιτομὴ Ἱερᾶς ἱστορίας τῆς παλαιᾶς διαθήκης μετὰ 27 σχετικῶν εἰκόνων ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐν Χαλκίδι ἱερατικοῦ Σχολείου κ. Βαρθολομαίου Γεωργιάδου πρὸς χρῆσιν τῶν παίδων καὶ παντὸς χριστιανοῦ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Παρακαλοῦμεν τὰς κ. ἀναγνωστρίας ἡμῶν νὰ ἀποτείνωσιν ἡμῖν ἐρωτήσεις σχετικὰς πάντοτε πρὸν τὸν κύκλον μας, διότι ἀναγκαζόμεθα νὰ μὴ ἀπαντῶμεν. Κον Γ. Β. Δ. Γύθειον. Χρήματα ἐλήφθησαν. Φύλλα ἀπεστάλησαν. Γράφομεν. — Καν Μ. Σ. Τεργέστην. Φύλλα ἀπεστάλησαν.— Καν Μ. Κ. Τρίπολιν. Ἐλήφθησαν· εὐχαριστοῦμεν.— Κον Θ. Χ. Σμύρνην. Ἐλήφθησαν· καθυστερήσαντα ἀπεστάλησαν.— Καν Δ. Φ. Κ)πολιν. Χρήματα ἐλήφθησαν· φύλλα ἀποστέλλονται. — Καν Μ. Κ. Θεσαλονίκην. Δὲν δυνάμεθα νὰ ἀναλάβωμεν τοιαύτην εὐθύνην. — Κον Εὐ Μ. Κ)πολιν. Καθυστέρησαν ἕνεκεν ἀναθέσεως εἰς διανομεῖς ἰδίους, καὶ μὴ ἐντελοῦς τακτοποιήσεως αὐτῶν. — Κον Δ. Δ. Ὀδησσόν. Γράφω ἀφεύκτως προσεχῆ ἑβδομάδα.— Κον. Ν. Δ. Ταϊγάνιον. Ἐπιστολὴ ὑμῶν ἐλήφθη· εὐχαριστοῦμεν· φροντίσωμεν περὶ εἰσπράξεως. — Καν Ν. Κ. Λαμίαν. Ἡ οἰκοδέσποινα ἐγείρεται τῆς θέσεώς της· δὲν συνοδεύει δὲ τὸν ἀναχωροῦντα, ἐὰν ἰδίως ἔχῃ καὶ ἄλλους ξένους. —Κον Κ. Γ. Γαλάζιον. Σώματα ἀπεστάλησαν· φύλλον Ε. Μ. ἀποστέλλεται πάντοτε εἰς Ὀλτένιτσαν — Κον Α. Γ. Ράμλεχ. Εὐχαρίστως· φροντίσωμεν.— Καν Α. Π. Ο Benha. Ἡ ἐρώτησις εἶναι παραδοξος· ἡ ἐφημερίς μας δὲν εἶναι ἐμπορική.—Κον Κ. Ρ. Ἀργαλαστήν· Ἀποστέλλομεν· ὁ ἁ. ἀρ. ἐξηντλήθη καὶ πάλιν.- Κον Φ. Γ. Βίρναν. Χρήματα ἐλήφθησαν εὐγνωμονοῦμεν. Νέα σώματα ἀπεστάλησαν. — Καν Μ. Ρ. Πάτρας. Σχετικὴν συμβουλὴν δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.— Καν Μ. Π. Λονδῖνον. Τὰ ἑλληνικὰ ἤθη καὶ ἔθιμα εἶναι γνωστὰ εἰς τὰς Ἑλληνίδας· περιγράψατέ μας τὰ ἀγγλικά.— Καν Κ. Κ. Παρισίους. Διὰ γαλλικῶν γραμματοσήμων ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς. Καν Α. Μ. Ἀθήνας. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ συστηθεῖσα ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς προσδοκίας σας.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Ὄρτυγες (ὀρτύκια) ὠπταί. Μαδίσατε, ἀφαιρέσατε τὰ ἐντόσθια, χωρίσατε αὐτὰς διὰ τομῆς ἐπὶ τῆς ράχεως, ἐπιπάσσατε καλῶς διὰ γαλέτας κοπανισμένης καὶ ψήσετε ἐπὶ τῆς ἐσχάρας, μεταστρέφουσα αὐτὰς συνεχῶς καὶ ἐπιπάσσουσαι ἑκάστοτε διὰ τῆς γαλέτας,

Ἄλλος τρόπος. Ἑτοιμάσατε ὡς ἀνωτέρω, ῥίψατε αὐτὰς ἐντὸς χαλκίνης χύτρας μετ' ἐλαίου, φύλλων δάφνης, ἅλατος καὶ πεπέρεως. Ἄφετε νὰ σιγοψήνονται ἐπὶ ἀσθενεστάτης πυρᾶς· ἅμα εἶναι κατὰ τὸ ἥμισυ ἑψημμέναι ἐκβάλλετε τῆς χύτρας, ἐπιπάσσετε διὰ γαλέτας, τηγανίσατε εἰς δυνατὴν πυρὰν, ὅπως καλῶς κοκκινήσωσι. Εἰς δὲ τὴν ἐν τῇ χύτρᾳ ἐναπομείνασαν σάλτσαν ῥίψατε ποσότητα ζωμοῦ κρέατος, ἀφήσατε νὰ βράσῃ καὶ σερβίρετε μετὰ τῶν ὀρτύγων.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Ἁπλούστατος τρόπος τοῦ διατηρεῖν τὰ ἄνθη ἐντὸς δοχείου. Ῥίπτετε ἐντὸς τοῦ ὕδατος τοῦ δοχείου ἓν κοχλιάριον ξυλοανθρακόκονιν, ἥτις κατασταλάζουσα ἀφίνει τὸ ὕδωρ καθαρώτατον. Μετὰ τοῦτο ἀφαιρεῖτε ἀπὸ τοῦ στελέχους τῶν ἀνθέων πάντα τὰ φύλλα καὶ τοποθετεῖτε αὐτὰ ἐντὸς τοῦ ὕδατος, ὅπερ δὲν ἀλλάσσετε ἐπὶ δέκα ἢ καὶ δέκα πέντε ἡμέρας. Τὰ ἄνθη διατηροῦσι μέχρι τῆς 15ης ἡμέρας τὸ ἄρωμα, τὴν ἀνθηρότητα καὶ τὸ χρῶμα τῆς πρώτης ἡμέρας.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ δεσποινὶς Ρένα Λωμὸν πρώτη κόπτρια τοῦ ἐργοστασίου τῶν γυναικείων συρμῶν τῆς κ.Chillaud (Σιλλὼ) τὸ γένος Βικτωρίας Α. Ὠβραὶ, λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινόν, ὅτι ἐσύστησεν ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου ἴδιον κατάστημα συρμοῦ καὶ ραπτικῆς ἐν Ἀθήναις, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἁγίας Εἰρήνης, ἀριθ. 20 (παρὰ τὸν ναὸν τῆς ἁγίας Εἰρήνης). Ἐλπίζει δὲ ὅτι διὰ τῆς καλαισθησίας, ἐπιτηδειότητος, ἀκριβείας καὶ μετρίων τιμῶν τοῦ ἐργοστασίου της θέλει ἑλκύσει τὰς συμπαθείας τῶν Κυριῶν, αἵτινες ἤθελον εὐαρεστηθῆ νὰ τιμήσωσι αὐτὴν διὰ τῆς πελατείας των.

Γαλλὶς διδασκάλισσα ἔχουσα ἀρίστας συστάσεις,κάτοχος δὲ καὶ τῆς Γερμανικῆς ζητεῖ παραδόσεις· ἡ διεύθυνσις αὐτῆς εἰς τὸ γραφεῖόν μας ἢ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Ἀνατολῆς, ὁδὸς Πετράκη.

Ὑπάρχει ἐλπὶς θεραπείας δι' αὐτόν; — Οὐδεμία. — Νομίζετε ὅτι μὲ ἀγαπᾶ;

Εἶμαι βεβαιότατος.

Ἐὰν ἀνεγώρουν νομίζετε ὅτι θὰ ἀπέθνησκε;

Ἴσως· ἀλλά . . .

Σᾶς εὐχαριστῶ, ἰατρέ, διὰ τὴν ἐκδούλευσιν, ἣν ἠθελήσατε νὰ μοὶ παράσχητε, ἀλλ' ἀπὸ χθὲς εἶμαι ἡ μνηστὴ τοῦ κ. Θεοδώρου.

Δὲν ἔχει ἄλλους συγγενεῖς, ἄλλην ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν πλὴν τῆς ἰδικῆς μου. Εἶναι καθῆκόν μου νὰ τὸν περιποιηθῶ, ὑφ' οἷας δήποτε παθήσεως κἂν ᾖ οὗτος προσβεβλημένος. Μετὰ δύο ὥρας θὰ νυμφευθῶ μετὰ τοῦ κ. Θεοδώρου, ἐλπίζω δὲ ὅτι τῇ βοηθείᾳ τοῦ Θεοῦ θὰ τὸν σώσωμεν.

XIII.

Ἡ Κυρία Ἔαρος καὶ ὁ ἰατρὸς οὐδὲν εὗρον νὰ ἀντείπωσιν. Ἠτένιζον πρὸς αὐτὴν μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐσιώπων ἐννοοῦντες τὴν σμικρότητά των, ἀπέναντί της. Ἡ Σοφία ἐπανέλαβεν.

Τώρα, Κύριε, εἰς ὑμᾶς ἐναπόκειται νὰ μοὶ ἀποδείξητε ἐν τοῖς πράγμασι τήν τε πρός με συμπάθειάν σας καὶ τὴν πρὸς τὸν σύζυγόν μου φιλίαν σας, συντελοῦντες τὸ ἐφ' ὑμᾶς εἰς ἀνάκτησιν τῆς ὑγείας τοῦ ἀτυχοῦς πάσχοντος.

Ὁ κ. Βλαρὺ ὑπεκλίθη. Σᾶς εἶμαι ἐντελῶς ἀφωσιωμένος, Κυρία, εἶπε, θὰ πράξω λοιπὸν ὅτι δυνηθῶ ὅπως ἡ ἱερὰ καὶ ἡ ἡρωϊκὴ ἡμῶν ἐπιχείρησις ἔχῃ καλὸν τέλος· μετὰ τὰς λέξεις δὲ ταύτας ἀποχαιρετίσας αὐτὰς ἀπεσύρθη.

Ἡ Σοφία ἐνηγκαλίσθη τὴν κλαίουσαν μητέρα της· διατὶ λοιπὸν κλαίεις, τῇ εἶπεν.

Κλαίω, τέκνον μου, διότι ὅσον ἐνάρετος καὶ γενναία καὶ ἂν εἶσαι φοβοῦμαι μήπως δὲν δυνηθῇς νὰ παλαίσῃς πρὸς τὸν κίνδυνον, πρὸς ὃν ἑκουσίως ῥίπτεσαι. Τίς δὲ ὁ ἔνοχος κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἢ ἐγὼ, ἥτις σοὶ συνεβούλευσα τὸν δυστυχῆ τοῦτον γάμον.

Δι' ὃν σήμερον μόνον σὲ εὐχαριστῶ, μῆτερ μου. Διότι ἀμφιβάλλω ἐὰν ὑπάρχῃ εὐγενεστέρα ἀποστολὴ ἐκείνης, ἐν ᾗ τοὺς πάσχοντας καὶ δυστυχεῖς παρηγοροῦμεν καὶ θεραπεύομεν. Κατὰ τὰς μητρικάς σου προβλέψεις ὁ γάμος αὐτὸς ἦτο καλὴ ἐπιχείρησις, ἐνῷ σήμερον μεταβάλλεται εἰς ἀγαθοεργίαν. Ἄλλως τε, εἶπεν ἡ Σοφία, ἔχω τοὐλάχιστον τὸ δικαίωμα νὰ θεωρήσω τὸν γάμον τοῦτον ὡς σύνδεσμον μόνον δύο ψυχῶν. Μὴ χάνωμεν λοιπὸν καιρόν, μῆτερ μου, διότι ἡ ὥρα πλησιάζει.

Ἀλλὰ μοὶ ὑπόσχεσαι τοὐλάχιστον νὰ μοὶ λέγεις τὴν ἀλήθειαν, ὁσάκις πάσχεις καὶ εἶσαι δυστυχής, καὶ ἐὰν ἡ ἀκανθώδης καὶ ἁγία ἐπιχείρησίς σου ἀποτύχῃ νὰ παραιτηθῇς ταύτης.

Ναί, μῆτέρ μου.

Ὁ κ. Θεοδωρος ἔφθασεν.

Ἡ Σοφία διηυθύνθη πρὸς αὐτὸν εὔχαρις καὶ μειδιῶσα.

Πόσον εἶμαι εὐτυχής, τῇ εἶπεν, ἀσπαζόμενος τὴν χεῖρά της.

Λαμπρὸν ὄχημα ἀνέμενε τοὺς μελονύμφους πρὸ τῆς εἰσόδου.

Διατὶ ἡ πολυτέλεια αὕτη, εἶπεν ἡ Σοφία εἰσερχομένη ἐν τῇ ἁμάξῃ.

Αὕτη εἶναι περιποίησις τοῦ θείου μου, πρὸς ὃν ἀνήκει τὸ ὄχημα τοῦτο καὶ ὃν κατέκτησας ἤδη, ἀγαπητὴ Σοφία.

Ὁ θεῖός σας ὀνομάζεται κύριος δὲ Μέρεϋ καὶ εἶναι συγγενὴς τοῦ πατρός σας;

Ναί.

Διατὶ λοιπὸν δὲν φέρετε τὸ αὐτὸ μετ' αὐτοῦ ὄνομα.

(Ἀκολουθεῖ)